

Levensduur van boktorlarven

door

A. STÄRCKE

In 1937 bracht ik uit de plassen van Elfhoeven een zeer groot ♀ ex. *Saperda carcharias* L. mee, en zette het op den stam van een gerege-
nereerden Italiaanschen populier in mijn tuin. In Juli 1938 verscheen het
weer op dienzelfden stam. In den zomer van 1945, zeven jaar later, waai-
de die stam doormidden. Uit de daaruit gezaagde houtblokken werden er
twee opgemerkt, die in hun kernhout een volwassen groote boktorlarve
herbergden. De eene har haar gang zuiver verticaal en precies in het mid-
den, de andere had van de periferie juist het midden bereikt. Beider gan-
gen waren gevuld met vrij grove houtvezels.

Volgens E v e r t s leeft de larve van *S. populnea* L., die zooveel kleiner
is, 3 jaar. Prof. B o e k e vermeldt in zijn boek over Problemen der On-
sterfelijkheid een nog veel sterker voorbeeld. Uit den Congo waren hier
Afrikaansche balken ingevoerd. Daaruit ontwikkelden zich nog na 26 jaar
tropische B u p r e s t i d e n !

den Dolder, 11 Jan. 1946.

De physiologie van de pupale diapause bij *Platysamia cecropia* (e.a. Saturnidae)

door

S. LEEFMANS

Bij mijn verblijf in de Vereenigde Staten kreeg ik aanvankelijk den
indruk, dat vrijwel uitsluitend practisch werk of onderzoekingen met
practische doeleinden gedurende den oorlog zijn verricht.

Inderdaad namen vanzelfsprekend overwegend zulk werk en zulke
onderzoekingen den tijd van de meeste onderzoekers in beslag, maar
Amerika is groot en rijk aan hulpbronnen en aan menschen en zoo bleek
het, dat naast het onderzoek en het werk noodig voor de oorlogvoering,
het toch ook aan belangrijk puur wetenschappelijk onderzoek gedurende
de afgelopen jaren niet heeft ontbroken.

Eenige keeren ben ik in de gelegenheid geweest bijeenkomsten bij te
wonen van de *National Research Council*, gedurende den oorlog een
der coördinatiecentra van wetenschappelijk onderzoek, vooral met het
oog op de bestrijding van ziektenoverbrengende insecten en knaagdieren.

Op de vergadering van 7 Maart 1946 was Prof. A. K r o g h, de be-
kende Deense physioloog, als gast aanwezig en in verband hiermede
werd een zestal voordrachten gehouden, waarvan één handelde over
de vlucht van insecten en een andere over het onderwerp, dat hierboven
werd aangeduid. Dr. Carroll M. W i l l i a m s, van de Harvard Univer-
sity, heeft daarover de hieronder te vermelden merkwaardige onderzoe-
kingen verricht, die alleszins waard zijn in wijder kring te worden bekend
gemaakt.

Door hem werd nagegaan bij circa 2000 poppen van verschillende
groote Saturnidae (de bovengenoemde soort, *Telea polyphemus*, *Samia*
walkeri en *Callosamia promethea*) hoe de winterrusttoestand physiolo-
gisch wordt geregeld.

De lantaarnplaatjes, die de spreker liet zien, hadden blijkbaar betrek-
king op de in den titel genoemde soort. Dr. W i l l i a m s vond het
volgende:

De diapause van de overwinterende poppen van bovengenoemde